

บทที่ 3

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความเข้าใจมโนทัศน์ของการมีชีวิตและมโนทัศน์ของความตายในเด็กที่มีสุขภาพปกติ อายุ 5 ปี 6 ปี และ 7 ปี
2. เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความเข้าใจมโนทัศน์ของการมีชีวิตและมโนทัศน์ของความตายในเด็กที่มีสุขภาพปกติที่มีความแตกต่างกันในด้านอายุ

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาการให้ความหมายหรือมโนทัศน์เกี่ยวกับเรื่องของการมีชีวิตและมโนทัศน์เกี่ยวกับเรื่องของความตายในเด็กที่มีสุขภาพปกติ และเปรียบเทียบความแตกต่างของมโนทัศน์เกี่ยวกับเรื่องของการมีชีวิตและมโนทัศน์เกี่ยวกับเรื่องของความตายในเด็ก โดยมีตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา คือ ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ได้แก่

- อายุ โดยแบ่งออกเป็น 3 ระดับอายุ คือ

ระดับอายุ 5 ปี (อายุ 5 ปี – 5 ปี 11 เดือน)

ระดับอายุ 6 ปี (อายุ 6 ปี – 6 ปี 11 เดือน)

ระดับอายุ 7 ปี (อายุ 7 ปี – 7 ปี 11 เดือน)

ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่

- คะแนนมโนทัศน์ของการมีชีวิต

- คะแนนมโนทัศน์ของความตาย

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์ โน้ตส์ของการมีชีวิตและแบบสัมภาษณ์โน้ตส์ของความตายกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กที่มีสุขภาพปกติที่เรียนอยู่ในโรงเรียนอนุบาลหรือโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดนครปฐม ได้แก่ โรงเรียนบำรุงวิทยา โรงเรียนอนุบาลไพทวิทยา โรงเรียนวัดพระปฐมเจดีย์ (มหินทรศึกษาการ) จำนวน 180 คน แบ่งออกเป็น 3 ระดับอายุ คือ

- ระดับอายุ 5 ปี (อายุระหว่าง 5 ปี – 5 ปี 11 เดือน) จำนวน 60 คน
(เป็นชาย 31 คน หญิง 29 คน)
- ระดับอายุ 6 ปี (อายุระหว่าง 6 ปี – 6 ปี 11 เดือน) จำนวน 60 คน
(เป็นชาย 28 คน หญิง 32 คน)
- ระดับอายุ 7 ปี (อายุระหว่าง 7 ปี – 7 ปี 11 เดือน) จำนวน 60 คน
(เป็นชาย 27 คน หญิง 33 คน)

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาวิจัยเรื่องการเข้าใจโน้ตส์เกี่ยวกับการมีชีวิตและความตายในเด็กอายุ 5 – 7 ปี ที่มีสุขภาพปกติ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง
- ตอนที่ 2 ข้อมูลคะแนนโน้ตส์ของการมีชีวิตและมโนทัศน์ของความตาย
- ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว
 - การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของคะแนนโน้ตส์ของการมีชีวิตในเด็กอายุ 5 ปี 6 ปี และ 7 ปี
 - การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของคะแนนโน้ตส์ของความตายในเด็กอายุ 5 ปี 6 ปี และ 7 ปี
- ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวน และ ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ เปรียบเทียบระหว่าง เด็กชายและเด็กหญิง (N=180)

อายุ	กลุ่มนักเรียน				รวม	
	ชาย		หญิง		จำนวน	ร้อยละ
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
5 ปี	31	17.20	29	16.10	60	33.33
6 ปี	28	15.60	32	17.80	60	33.33
7 ปี	27	15.00	33	18.30	60	33.33
รวม	86	47.80	94	52.20	180	100.00

จากตารางที่ 3.1 แสดงจำนวน และ ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ เปรียบเทียบระหว่างเด็กชายและเด็กหญิง พบว่า กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยกลุ่มเด็กอายุ 5 ปี 6 ปี และ 7 ปี กลุ่มอายุละ 60 คน รวมทั้งสิ้น 180 คน โดยในกลุ่มเด็กอายุ 5 ปี เป็นเพศชายจำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 17.20 เพศหญิงจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 16.10 กลุ่มเด็กอายุ 6 ปี ประกอบด้วยเพศชายจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 15.60 เพศหญิงจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 17.80 และกลุ่มเด็กอายุ 7 ปี ประกอบด้วย เพศชายจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 15.00 เพศหญิงจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 18.30

ตอนที่ 2 ข้อมูลคะแนนมโนทัศน์ของการมีชีวิตและมโนทัศน์ของความตาย

ตารางที่ 3.2 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนมโนทัศน์ของการมีชีวิตและมโนทัศน์ของความตาย จำแนกตามระดับกลุ่มอายุ

คะแนน	กลุ่มอายุ 5 ปี (<i>n</i> =60)		กลุ่มอายุ 6 ปี (<i>n</i> =60)		กลุ่มอายุ 7 ปี (<i>n</i> =60)	
	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>
มโนทัศน์ของการมีชีวิต (คะแนนเต็ม 40 คะแนน)	13.92	4.46	18.90	6.36	19.00	5.19
มโนทัศน์ของความตาย (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)	18.50	4.69	21.73	4.44	23.32	4.41

จากตารางที่ 3.2 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนมโนทัศน์ของการมีชีวิตและมโนทัศน์ของความตาย จำแนกตามระดับกลุ่มอายุ พบว่า เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยคะแนนมโนทัศน์ของการมีชีวิตของเด็กอายุ 5 ปี 6 ปี และ 7 ปี จะได้ 13.92 18.90 19.00 ตามลำดับ ซึ่งจะเห็นว่า กลุ่มเด็กอายุ 7 ปี มีค่าเฉลี่ยของคะแนนมโนทัศน์ของการมีชีวิตมากที่สุด ($M = 19.00$, $SD = 5.19$) รองลงมา คือ กลุ่มเด็กอายุ 6 ปี ($M = 18.90$, $SD = 6.36$) และ กลุ่มเด็กอายุ 5 ปีจะมีค่าเฉลี่ยของคะแนนมโนทัศน์ของการมีชีวิตน้อยที่สุด ($M = 13.92$, $SD = 4.46$) แสดงถึงว่า มโนทัศน์ของการมีชีวิตในเด็กอายุ 5-7 ปี มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามระดับอายุที่เพิ่มขึ้น

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยคะแนนมโนทัศน์ของความตายในเด็กอายุ 5 ปี 6 ปี และ 7 ปี จะได้ 18.50 21.73 23.32 ตามลำดับ ซึ่งจะเห็นว่ากลุ่มเด็กอายุ 7 ปีก็ยังมีค่าเฉลี่ยของคะแนนมโนทัศน์ของความตายมากที่สุด ($M = 23.32$, $SD = 4.41$) รองลงมา คือ กลุ่มเด็กอายุ 6 ปี ($M = 21.73$, $SD = 4.44$) และ กลุ่มเด็กอายุ 5 ปีจะมีค่าเฉลี่ยของคะแนนมโนทัศน์ของความตายน้อยที่สุด ($M = 18.50$, $SD = 4.69$) แสดงถึงว่า การมีมโนทัศน์ของความตายในเด็กอายุ 5-7 ปี มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามระดับอายุที่เพิ่มขึ้น

ผู้วิจัยนำคะแนนมโนทัศน์ของการมีชีวิตและมโนทัศน์ของความตาย จัดแบ่งเด็กตามการมีความเข้าใจเกี่ยวกับมโนทัศน์ของการมีชีวิตและมโนทัศน์ของความตาย โดยใช้เกณฑ์ในการตัดสินความสามารถตามพัฒนาการของ Piaget ซึ่งเด็กที่ทำการทดสอบต้องตอบได้อย่างถูกต้องอย่างน้อยร้อยละ 75 ของคะแนนมโนทัศน์ของการมีชีวิตและคะแนนมโนทัศน์ของความตาย จึงจะจัดได้ว่าเด็กคนดังกล่าวมีความเข้าใจในมโนทัศน์ของการมีชีวิตและมโนทัศน์ของความตาย ดังนั้นในงานวิจัยนี้จึงได้แบ่งเกณฑ์ไว้ ดังนี้

- เด็กที่มีความเข้าใจเกี่ยวกับมโนทัศน์ของการมีชีวิต คือ เด็กที่ได้คะแนนตั้งแต่ 30 คะแนนขึ้นไป จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน
- เด็กที่มีความเข้าใจเกี่ยวกับมโนทัศน์ของความตาย คือ เด็กที่ได้คะแนนตั้งแต่ 23 คะแนนขึ้นไป จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน

ตารางที่ 3.3 แสดงจำนวนเด็กจำแนกตามเกณฑ์การมีความเข้าใจเกี่ยวกับมโนทัศน์ของการมีชีวิตจำแนกตามระดับกลุ่มอายุ

อายุ	เด็กที่ผ่านเกณฑ์		เด็กที่ไม่ผ่านเกณฑ์		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
5 ปี						
(n = 60)	0	0	60	100	60	100.00
6 ปี						
(n = 60)	4	6.67	56	93.33	60	100.00
7 ปี						
(n = 60)	1	1.67	59	98.33	60	100.00

จากตารางที่ 3.3 แสดงจำนวนเด็กจำแนกตามเกณฑ์การมีความเข้าใจเกี่ยวกับมโนทัศน์ของการมีชีวิต จะเห็นว่าเด็กอายุ 5 ปีจำนวน 60 คน ไม่ผ่านเกณฑ์การมีความเข้าใจเกี่ยวกับมโนทัศน์ของการมีชีวิต ในขณะที่เด็กอายุ 6 ปีผ่านเกณฑ์การมีความเข้าใจเกี่ยวกับมโนทัศน์ของการมีชีวิตจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 6.67 และเด็กอายุ 7 ปี ผ่านเกณฑ์การมีความเข้าใจเกี่ยวกับมโนทัศน์ของการมีชีวิตจำนวน 1 คน โดยคิดเป็นร้อยละ 1.67 แต่เมื่อพิจารณาโดยใช้เกณฑ์ในการตัดสินความสามารถตามพัฒนาการของ Piaget (1965) เพื่อดูพัฒนาการของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละระดับอายุว่ามีความเข้าใจเกี่ยวกับมโนทัศน์ของการมีชีวิตเพียงใด พบว่า เด็กที่มีอายุมากที่สุด คือ เด็กอายุ 7 ปี ผ่าน

เกณฑ์การมีความเข้าใจเกี่ยวกับมโนทัศน์ของการมีชีวิตเพียงร้อยละ 1.67 ซึ่งยังไม่ผ่านตามเกณฑ์พัฒนาการของ Piaget (1965) ที่ต้องมีกลุ่มตัวอย่างจำนวนร้อยละ 75 ของกลุ่มตัวอย่างที่ผ่านเกณฑ์ (ร้อยละ 75 ของกลุ่มตัวอย่างที่ผ่านเกณฑ์ คิดเป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 45 คน) จึงจะถือว่าเด็กในระดับอายุดังกล่าวมีพัฒนาการมโนทัศน์ของการมีชีวิต แต่จากงานวิจัยนี้ พบว่า แม้ว่ากลุ่มเด็กที่มีอายุมากที่สุดก็ยังไม่มโนทัศน์ของการมีชีวิต

ตารางที่ 3.4 แสดงจำนวนเด็กจำแนกตามเกณฑ์การมีความเข้าใจเกี่ยวกับมโนทัศน์ของความตายจำแนกตามระดับกลุ่มอายุ

อายุ	เด็กที่ผ่านเกณฑ์		เด็กที่ไม่ผ่านเกณฑ์		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
5 ปี						
(n = 60)	11	18.33	49	81.67	60	100.00
6 ปี						
(n = 60)	25	41.67	35	58.33	60	100.00
7 ปี						
(n = 60)	39	65.00	21	35.00	60	100.00

จากตารางที่ 3.4 แสดงจำนวนเด็กจำแนกตามเกณฑ์การมีความเข้าใจเกี่ยวกับมโนทัศน์ของความตาย จะเห็นว่าเด็กอายุ 5 ปี 6 ปี และ 7 ปี สามารถผ่านเกณฑ์การมีความเข้าใจเกี่ยวกับมโนทัศน์ของความตาย จำนวน 11 25 และ 39 คน ตามลำดับ โดยคิดเป็นร้อยละ 18.33 41.67 65.00 ตามลำดับ พบว่า เด็กที่มีอายุมากที่สุด คือ เด็กอายุ 7 ปี ผ่านเกณฑ์การมีความเข้าใจเกี่ยวกับมโนทัศน์ของความตายเพียงร้อยละ 65 ซึ่งยังไม่ผ่านตามเกณฑ์พัฒนาการของ Piaget (1965) ที่ต้องมีกลุ่มตัวอย่างจำนวนร้อยละ 75 ของกลุ่มตัวอย่างที่ผ่านเกณฑ์ (ร้อยละ 75 ของกลุ่มตัวอย่างที่ผ่านเกณฑ์ คิดเป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 45 คน) จึงจะถือว่าเด็กในระดับอายุดังกล่าวมีพัฒนาการมโนทัศน์ของความตาย แต่จากงานวิจัยนี้ พบว่า แม้ว่ากลุ่มเด็กที่มีอายุมากที่สุดก็ยังไม่มโนทัศน์ของความตาย

ตารางที่ 3.5 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนโน้ตส์ของความตาย แยกตามองค์ประกอบของความตาย (Subcomponents of Death) จำแนกตามระดับกลุ่มอายุ

คะแนน	กลุ่มอายุ 5 ปี		กลุ่มอายุ 6 ปี		กลุ่มอายุ 7 ปี	
	(n=60)		(n=60)		(n=60)	
	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>
Inevitability (คะแนนเต็ม 4 คะแนน)	2.92	1.18	3.37	1.01	3.68	0.68
Applicability (คะแนนเต็ม 2 คะแนน)	0.35	0.71	0.97	1.01	1.03	0.99
Irreversibility (คะแนนเต็ม 4 คะแนน)	1.77	1.69	2.83	1.70	3.57	1.11
Cessation (คะแนนเต็ม 14 คะแนน)	12.20	2.67	12.67	2.26	12.80	2.48
Causality (คะแนนเต็ม 2 คะแนน)	0.80	0.99	0.97	1.01	0.93	1.01

จากตารางที่ 3.5 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนโน้ตส์ของความตาย แยกตามองค์ประกอบของความตาย (Subcomponents of Death) โดยจำแนกตามระดับกลุ่มอายุ ซึ่งเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยคะแนนโน้ตส์ของความตาย แยกตามองค์ประกอบของความตาย (Subcomponents of Death) ของเด็กอายุ 5 ปี 6 ปี และ 7 ปี พบว่า

ค่าเฉลี่ยคะแนนโน้ตส์ของความตายในองค์ประกอบของความตาย ด้านความตายเกิดขึ้นกับทุกคน (Inevitability) ในเด็กอายุ 5 ปี 6 ปี และ 7 ปี จะได้ 2.92 3.37 3.68 ตามลำดับ โดยในกลุ่มเด็กอายุ 7 ปี มีค่าเฉลี่ยของคะแนนองค์ประกอบของความตายใน ด้าน Inevitability มากที่สุด ($M=3.68$, $SD=0.68$) รองลงมา คือ กลุ่มเด็กอายุ 6 ปี ($M=3.37$, $SD=1.01$) และ กลุ่มเด็กอายุ 5 ปี มีค่าเฉลี่ยของคะแนนองค์ประกอบของความตายด้าน Inevitability น้อยที่สุด ($M=2.92$, $SD=1.18$) แสดงว่า มโนทัศน์ของการความตายในองค์ประกอบของความตายด้าน Inevitability ในกลุ่มเด็กอายุ 5-7 ปี มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามระดับอายุที่เพิ่มขึ้น

ค่าเฉลี่ยคะแนนมโนทัศน์ของความตายในองค์ประกอบของความตาย ด้านความตายเกิดขึ้นกับสิ่งมีชีวิตเท่านั้น (Applicability) มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามระดับอายุที่เพิ่มขึ้น โดยในกลุ่มเด็กอายุ 7 ปี มีค่าเฉลี่ยของคะแนนองค์ประกอบของความตายใน ด้าน Applicability มากที่สุด ($M=1.03$, $SD = 0.99$) รองลงมา คือ กลุ่มเด็กอายุ 6 ปี ($M =0.97$, $SD = 1.01$) และ กลุ่มเด็กอายุ 5 ปีจะมีค่าเฉลี่ยของคะแนนองค์ประกอบของความตายในด้านApplicability น้อยที่สุด ($M =0.35$, $SD = 0.71$)

ค่าเฉลี่ยคะแนนมโนทัศน์ของความตายในองค์ประกอบของความตายใน ด้านความตายเป็นสภาวะที่ถาวร (Irreversibility) ในเด็กอายุ 5 ปี 6 ปี และ 7 ปี จะได้ 1.77 2.83 3.57 ตามลำดับ โดยในกลุ่มเด็กอายุ 7 ปี มีค่าเฉลี่ยของคะแนนองค์ประกอบของความตายด้าน Irreversibility มากที่สุด ($M=3.57$, $SD = 1.11$) รองลงมา คือ กลุ่มเด็กอายุ 6 ปี ($M=2.83$, $SD = 1.70$) และ กลุ่มเด็กอายุ 5 ปีจะมีค่าเฉลี่ยของคะแนนองค์ประกอบของความตายด้าน Irreversibility น้อยที่สุด ($M =1.77$, $SD =1.69$) แสดงว่า มโนทัศน์ของการความตายในองค์ประกอบของความตายด้าน Irreversibility ในเด็กอายุ 5-7 ปี มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามระดับอายุที่เพิ่มขึ้น

ค่าเฉลี่ยคะแนนมโนทัศน์ของความตายในองค์ประกอบของความตายในด้านเมื่อตายแล้วอวัยวะต่างๆในร่างกายจะหยุดทำงาน (Cessation) ในเด็กอายุ 5 ปี 6 ปี และ 7 ปี จะได้ 12.20 12.67 12.80 ตามลำดับ โดยในกลุ่มเด็กอายุ 7 ปี มีค่าเฉลี่ยของคะแนนองค์ประกอบของความตายด้าน Cessation มากที่สุด ($M =12.80$, $SD = 2.48$) รองลงมา คือ กลุ่มเด็กอายุ 6 ปี ($M =12.67$, $SD = 2.26$) และ กลุ่มเด็กอายุ 5 ปีจะมีค่าเฉลี่ยของคะแนนองค์ประกอบของความตาย ด้าน Cessation น้อยที่สุด ($M =12.20$, $SD =2.67$) แสดงว่า มโนทัศน์ของการความตายในองค์ประกอบของความตายด้าน Cessation ในเด็กอายุ 5-7 ปี มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามระดับอายุที่เพิ่มขึ้น

ค่าเฉลี่ยคะแนนมโนทัศน์ของความตายในองค์ประกอบของความตายด้านสิ่งที่เป็นสาเหตุของการตายที่ทำให้มีการหยุดทำงานของอวัยวะต่างๆในร่างกาย (Causality) ในเด็กอายุ 5 ปี 6 ปี และ 7 ปี จะได้ 0.8 0.97 0.93 ตามลำดับ โดยในกลุ่มเด็กอายุ 6 ปี จะมีค่าเฉลี่ยของคะแนนองค์ประกอบของความตายด้าน Causality มากที่สุด ($M =0.97$, $SD = 1.01$) รองลงมา คือ กลุ่มเด็กอายุ 7 ปี ($M =0.93$, $SD = 1.01$) และ กลุ่มเด็กอายุ 5 ปีจะมีค่าเฉลี่ยของคะแนนองค์ประกอบของความตายด้าน Causality น้อยที่สุด ($M =0.80$, $SD =0.99$)

ผู้วิจัยนำคะแนนมโนทัศน์ของความตายแยกตามองค์ประกอบของความตาย จัดแบ่งเด็กตามการมีความเข้าใจเกี่ยวกับองค์ประกอบของความตาย โดยใช้เกณฑ์ในการตัดสินความสามารถตามพัฒนาการของ Piaget (1965) ซึ่งเด็กที่ทำการทดสอบต้องตอบได้อย่างถูกต้องอย่างน้อยร้อยละ 75 ของคะแนนมโนทัศน์ของความตายในแต่ละองค์ประกอบ จึงจะจัดได้ว่าเด็กคนดังกล่าวมีความเข้าใจในองค์ประกอบของความตายนั่นๆ ดังนั้นในงานวิจัยนี้จึงได้จัดแบ่งเกณฑ์ไว้ ดังนี้

- เด็กที่มีความเข้าใจเกี่ยวกับองค์ประกอบของความตายด้าน Inevitability คือ เด็กที่ได้คะแนนตั้งแต่ 3 คะแนนขึ้นไป จากคะแนนเต็ม 4 คะแนน
- เด็กที่มีความเข้าใจเกี่ยวกับองค์ประกอบของความตายด้าน Applicability คือ เด็กที่ได้คะแนน 2 คะแนน จากคะแนนเต็ม 2 คะแนน
 - เด็กที่มีความเข้าใจเกี่ยวกับองค์ประกอบของความตายด้าน Irreversibility คือ เด็กที่ได้คะแนนตั้งแต่ 3 คะแนนขึ้นไป จากคะแนนเต็ม 4 คะแนน
- เด็กที่มีความเข้าใจเกี่ยวกับองค์ประกอบของความตายด้าน Cessation คือ เด็กที่ได้คะแนนตั้งแต่ 11 คะแนนขึ้นไป จากคะแนนเต็ม 14 คะแนน
- เด็กที่มีความเข้าใจเกี่ยวกับองค์ประกอบของความตายด้าน Causality คือ เด็กที่ได้คะแนน 2 คะแนน จากคะแนนเต็ม 2 คะแนน

ตารางที่ 3.6 แสดงจำนวนเด็กจำแนกตามเกณฑ์การมีความเข้าใจเกี่ยวกับ มโนทัศน์ของความตายแยกตามองค์ประกอบของความตาย (Subcomponents of Death) จำแนกตามระดับกลุ่มอายุ

องค์ประกอบ	กลุ่มอายุ 5 ปี (n=60)			กลุ่มอายุ 6 ปี (n=60)			กลุ่มอายุ 7 ปี (n=60)		
	ผ่าน	ไม่	รวม	ผ่าน	ไม่	รวม	ผ่าน	ไม่	รวม
	เกณฑ์	เกณฑ์		เกณฑ์	เกณฑ์		เกณฑ์	เกณฑ์	
	(คน)	(คน)		(คน)	(คน)		(คน)	(คน)	
Inevitability	37	23	60	47	13	60	55	5	60
ร้อยละ	61.67	38.33	100.00	78.33	21.67	100.00	91.67	8.33	100.00
Applicability	8	52	60	29	31	60	32	28	60
ร้อยละ	13.33	86.67	100.00	48.33	51.67	100.00	53.33	46.67	100.00
Irreversibility	18	42	60	39	21	60	51	9	60
ร้อยละ	30	70	100.00	65	35	100.00	85	15	100.00
Cessation	49	11	60	50	10	60	52	8	60
ร้อยละ	81.67	18.33	100.00	83.33	16.67	100.00	86.67	13.33	100.00
Causality	21	39	60	29	31	60	28	32	60
ร้อยละ	35	65	100.00	48.33	51.67	100.00	46.67	53.33	100.00

จากตารางที่ 3.6 แสดงจำนวนเด็กจำแนกตามเกณฑ์การมีความเข้าใจเกี่ยวกับมโนทัศน์ของความตายแยกตามองค์ประกอบของความตาย จำแนกตามระดับกลุ่มอายุ จะเห็นว่าเด็กอายุ 5 ปี 6 ปี และ 7 ปี ผ่านเกณฑ์การมีความเข้าใจเกี่ยวกับมโนทัศน์ของความตายในองค์ประกอบของความตายด้านความตายเกิดขึ้นกับทุกคน (Inevitability) จำนวน 37 47 และ 55 คน ตามลำดับ โดยคิดเป็นร้อยละ 61.67 78.33 91.67 ตามลำดับ แสดงถึงว่า เด็กจะมีความเข้าใจในองค์ประกอบของความตายที่เกี่ยวกับ Inevitability เพิ่มขึ้นตามลำดับอายุ และเมื่อพิจารณาโดยใช้เกณฑ์ในการตัดสินความสามารถตามพัฒนาการของ Piaget (1965) เพื่อดูพัฒนาการของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละระดับอายุว่ามีความเข้าใจเกี่ยวกับองค์ประกอบของความตายเพียงใด โดยต้องมีกลุ่มตัวอย่างจำนวนร้อยละ 75 ของกลุ่มตัวอย่างที่ผ่านเกณฑ์ (ร้อยละ 75 ของกลุ่มตัวอย่างที่ผ่านเกณฑ์ คิดเป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 45 คน) จึงจะถือว่าเด็กในระดับอายุดังกล่าวมีความเข้าใจในองค์ประกอบของความตาย พบว่า เด็กอายุ 6 ปี และ 7 ปี มีความเข้าใจเกี่ยวกับองค์ประกอบของความตายด้าน Inevitability แล้ว แต่เด็กอายุ 5 ปี ยังไม่มีความเข้าใจเกี่ยวกับองค์ประกอบของความตายด้าน Inevitability

ในส่วนขององค์ประกอบของความตายด้านความตายเกิดขึ้นกับสิ่งมีชีวิตเท่านั้น (Applicability) พบว่า เด็กอายุ 5 ปี 6 ปี และ 7 ปี ผ่านเกณฑ์การมีความเข้าใจเกี่ยวกับมโนทัศน์ของความตายในองค์ประกอบของความตายด้าน Applicability จำนวน 8 29 และ 32 คน ตามลำดับ โดยคิดเป็นร้อยละ 13.33 48.33 53.33 ตามลำดับ แสดงถึงว่า เด็กจะมีความเข้าใจในองค์ประกอบของความตายที่เกี่ยวกับ Applicability เพิ่มขึ้นตามลำดับอายุ แต่เมื่อพิจารณาโดยใช้เกณฑ์ในการตัดสินความสามารถตามพัฒนาการของ Piaget (1965) พบว่า เด็กที่มีอายุมากที่สุด คือ เด็กอายุ 7 ปี ผ่านเกณฑ์การมีความเข้าใจเกี่ยวกับมโนทัศน์ของความตายในองค์ประกอบของความตายด้าน Applicability เพียงร้อยละ 32 ซึ่งถือว่ายังไม่ผ่านตามเกณฑ์พัฒนาการของ Piaget (1965) ที่ต้องมีกลุ่มตัวอย่างจำนวนร้อยละ 75 ของกลุ่มตัวอย่างที่ผ่านเกณฑ์ (ร้อยละ 75 ของกลุ่มตัวอย่างที่ผ่านเกณฑ์ คิดเป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 45 คน) จึงจะถือว่าเด็กในระดับอายุดังกล่าวมีความเข้าใจในองค์ประกอบของความตาย แต่จากงานวิจัยนี้ พบว่า แม้ในกลุ่มเด็กที่มีอายุมากที่สุดก็ยังไม่มีความเข้าใจเกี่ยวกับมโนทัศน์ของความตายในองค์ประกอบของความตายด้าน Applicability

ในส่วนขององค์ประกอบของความตาย ด้านความตายเป็นสภาวะที่ถาวร (Irreversibility) พบว่าเด็กอายุ 5 ปี 6 ปี และ 7 ปี ผ่านเกณฑ์การมีความเข้าใจเกี่ยวกับมโนทัศน์ของความตายในองค์ประกอบของความตายด้าน Irreversibility จำนวน 18 39 และ 51 คน ตามลำดับ โดยคิดเป็นร้อยละ 30.00 65.00 85.00 ตามลำดับ แสดงถึงว่า เด็กจะมีความเข้าใจในองค์ประกอบของความตายด้าน Irreversibility เพิ่มขึ้นตามลำดับอายุ และเมื่อพิจารณาโดยใช้เกณฑ์ในการตัดสินความสามารถตามพัฒนาการของ Piaget (1965) พบว่า เด็กที่มีอายุมากที่สุด คือ เด็กอายุ 7 ปี มีความเข้าใจในองค์ประกอบของความตายที่เกี่ยวกับด้าน Irreversibility เพียงระดับอายุเดียว

ในส่วนขององค์ประกอบของความตาย ด้านเมื่อตายแล้วอวัยวะต่างๆในร่างกายจะหยุดทำงาน (Cessation) พบว่า เด็กอายุ 5 ปี 6 ปี และ 7 ปี ผ่านเกณฑ์การมีความเข้าใจเกี่ยวกับมโนทัศน์ของความตายในองค์ประกอบของความตายด้าน Cessation จำนวน 49 50 และ 52 คน ตามลำดับ โดยคิดเป็นร้อยละ 81.67 83.33 86.67 ตามลำดับ แสดงถึงว่า เด็กจะมีความเข้าใจในองค์ประกอบของความตายด้าน Cessation เพิ่มขึ้นตามลำดับอายุ และเมื่อพิจารณาโดยใช้เกณฑ์ในการตัดสินความสามารถตามพัฒนาการของ Piaget (1965) พบว่า เด็กทั้ง 3 ระดับอายุมีความเข้าใจเกี่ยวกับองค์ประกอบของความตายด้าน Cessation แล้ว

ในส่วนขององค์ประกอบของความตาย ด้านสิ่งที่เป็นสาเหตุของการตาย ซึ่งทำให้มีการหยุดทำงานของอวัยวะต่างๆในร่างกาย (Causality) จะเห็นว่าเด็กอายุ 5 ปีจำนวน 21 คนผ่านเกณฑ์มีความเข้าใจเกี่ยวกับมโนทัศน์ของความตายในองค์ประกอบของความตายด้าน Causality คิดเป็นร้อยละ 35.00 ในขณะที่เด็กอายุ 6 ปีผ่านเกณฑ์จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 48.33 และเด็กอายุ 7 ปีผ่านเกณฑ์จำนวน 28 คน โดยคิดเป็นร้อยละ 46.67 และเมื่อพิจารณาโดยใช้เกณฑ์ในการตัดสินความสามารถตามพัฒนาการของ Piaget (1965) พบว่า เด็กทั้ง 3 ระดับอายุยังไม่มีมีความเข้าใจในองค์ประกอบของความตายด้าน Causality

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว

ผู้วิจัยนำคะแนนมโนทัศน์ของการมีชีวิต มาทำการวิเคราะห์ด้วยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way Analysis of Variance) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ได้ผลการวิเคราะห์ ดังนี้

ตารางที่ 3.7 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) ของคะแนนมโนทัศน์ของการมีชีวิตในเด็กอายุ 5 ปี 6 ปี และ 7 ปี

แหล่งความแปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>
ระหว่างกลุ่มอายุ	2	1013.67	506.83	17.399*
ภายในกลุ่ม	177	5155.98	29.13	
รวม	179	6169.66		

* $p < .05$

Levene stat = 5.504 , $p < .05$

จากตารางที่ 3.7 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของคะแนน โททัศน์ของการมีชีวิตในเด็กอายุ 5 ปี 6 ปี และ 7 ปี พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนน โททัศน์ของการมีชีวิตในแต่ละระดับอายุมีความแตกต่างกันอย่างน้อย 1 กลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าเด็กอายุ 5 ปี 6 ปี และ 7 ปี มีคะแนน โททัศน์ของการมีชีวิตแตกต่างกัน ดังนั้นเพื่อให้ทราบว่าคะแนน โททัศน์ของการมีชีวิตของเด็กในระดับอายุใดบ้างที่มีความแตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงได้ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ของค่าเฉลี่ยคะแนน โททัศน์ของการมีชีวิตในแต่ละระดับอายุ ด้วยวิธีการของ Dunnett' T3¹ ดังแสดงในตารางที่ 3.8

ตารางที่ 3.8 แสดงผลวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Multiple Comparisons) ของค่าเฉลี่ยคะแนน โททัศน์ของการมีชีวิตในแต่ละระดับอายุด้วยวิธีการของ Dunnett T3

ระดับอายุ		อายุ 5 ปี	อายุ 6 ปี	อายุ 7 ปี
		$M = 13.92$	$M = 18.90$	$M = 19.00$
อายุ 5 ปี	$M = 13.92$	-	4.98 *	5.08 *
	$SD = 4.46$			
อายุ 6 ปี	$M = 18.90$	-	-	0.10
	$SD = 6.36$			
อายุ 7 ปี	$M = 19.00$	-	-	-
	$SD = 5.19$			

* $p < .05$

จากตารางที่ 3.8 แสดงผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบรายคู่ (Multiple Comparisons) ด้วยวิธีของ Dunnett T3 พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนน โททัศน์ของการมีชีวิตของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละระดับอายุมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่าเด็กอายุ 6 ปี มีค่าเฉลี่ยคะแนน โททัศน์ของการมีชีวิตแตกต่างจากเด็กอายุ 5 ปี โดยในเด็กอายุ 6 ปี จะมีค่าเฉลี่ยคะแนน โททัศน์ของการมีชีวิตมากกว่าเด็กอายุ 5 ปี 4.98 คะแนน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเด็กอายุ 7 ปี จะมีค่าเฉลี่ยคะแนน โททัศน์ของการมีชีวิตแตกต่างจากเด็กอายุ 5 ปี โดยเด็กอายุ 7 ปี จะมีค่าเฉลี่ยคะแนน โททัศน์ของการมีชีวิตมากกว่าเด็กอายุ 5 ปี 5.08 คะแนน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนน โททัศน์ของการมีชีวิตในเด็กอายุ 6 ปี

¹ จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความแปรปรวนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงใช้การวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีของ Dunnett T3

และ 7 ปี พบว่า ไม่มีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนมโนทัศน์ของการมีชีวิตระหว่างเด็กอายุ 6 ปี และ 7 ปี

ผู้วิจัยนำคะแนนมโนทัศน์ของความตาย มาทำการวิเคราะห์ด้วยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way Analysis of Variance) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ได้ผลการวิเคราะห์ ดังนี้

ตารางที่ 3.9 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) ของคะแนนมโนทัศน์ของความตายในเด็กอายุ 5 ปี 6 ปี และ 7 ปี

แหล่งความแปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>
ระหว่างกลุ่มอายุ	2	723.23	361.61	17.741*
ภายในกลุ่ม	177	3607.71	20.38	
รวม	179	4330.95		

* $p < .05$

Levene stat = 0.200 , $p > .05$

จากตารางที่ 3.9 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของคะแนนมโนทัศน์ของความตายในเด็กอายุ 5 ปี 6 ปี และ 7 ปี พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนมโนทัศน์ของความตายในแต่ละระดับอายุมีความแตกต่างกันอย่างน้อย 1 กลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าเด็กอายุ 5 ปี 6 ปี และ 7 ปี มีคะแนนมโนทัศน์ของการมีชีวิตแตกต่างกัน ดังนั้นเพื่อให้ทราบว่าคะแนนมโนทัศน์ของการมีชีวิตของเด็กในระดับอายุใดบ้างที่มีความแตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงได้ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ของค่าเฉลี่ยคะแนนมโนทัศน์ของการมีชีวิตในแต่ละระดับอายุ ด้วยวิธีการของ Scheffe¹ ดังแสดงในตารางที่ 3.10

¹ จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความแปรปรวนไม่แตกต่างกัน จึงใช้การวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe

ตารางที่ 3.10 แสดงผลวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Multiple Comparisons) ของค่าเฉลี่ยคะแนน
มโนทัศน์ของความตายในแต่ละระดับอายุด้วยวิธีการของ Scheffe

ระดับอายุ		อายุ 5 ปี	อายุ 6 ปี	อายุ 7 ปี
		$M = 18.50$	$M = 21.73$	$M = 23.32$
อายุ 5 ปี	$M = 18.50$	-	3.23 *	4.82 *
	$SD = 4.69$			
อายุ 6 ปี	$M = 21.73$	-	-	1.58
	$SD = 4.44$			
อายุ 7 ปี	$M = 23.32$	-	-	-
	$SD = 4.41$			

* $p < .05$

จากตารางที่ 3.10 แสดงผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบรายคู่ (Multiple Comparisons) ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนมโนทัศน์ของความตายของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละระดับอายุมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 พบว่าเด็กอายุ 6 ปี มีค่าเฉลี่ยคะแนนมโนทัศน์ของความตายแตกต่างจากเด็กอายุ 5 ปี โดยในเด็กอายุ 6 ปีจะมีค่าเฉลี่ยคะแนนมโนทัศน์ของความตายมากกว่าเด็กอายุ 5 ปี 3.23 คะแนน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเด็กอายุ 7 ปีจะมีค่าเฉลี่ยคะแนนมโนทัศน์ของความตายแตกต่างจากเด็กอายุ 5 ปี โดยเด็กอายุ 7 ปีจะมีค่าเฉลี่ยคะแนนมโนทัศน์ของความตายมากกว่าเด็กอายุ 5 ปี 4.82 คะแนน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนมโนทัศน์ของความตายในเด็กอายุ 6 ปี และ 7 ปี พบว่า ไม่มี ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนมโนทัศน์ของความตายระหว่างเด็กอายุ 6 ปี และ 7 ปี

ตารางที่ 3.11 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) ของคะแนนมิติทัศน์ของความตายแยกตามองค์ประกอบของความตาย (Subcomponents of Death) ในเด็กอายุ 5 , 6 ,7 ปี

แหล่งความแปรปรวน		<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>
Inevitability ^a	ระหว่างกลุ่มอายุ	2	17.81	8.91	9.30*
	ภายในกลุ่ม	177	169.50	0.96	
	รวม	179	187.31		
Applicability ^b	ระหว่างกลุ่มอายุ	2	17.03	8.52	10.22*
	ภายในกลุ่ม	177	147.52	0.83	
	รวม	179	164.55		
Irreversibility ^c	ระหว่างกลุ่มอายุ	2	98.31	49.16	21.13*
	ภายในกลุ่ม	177	411.80	2.33	
	รวม	179	510.11		
Cessation	ระหว่างกลุ่มอายุ	2	11.91	5.96	0.97
	ภายในกลุ่ม	177	1084.53	6.13	
	รวม	179	1096.44		
Causality	ระหว่างกลุ่มอายุ	2	0.93	0.47	0.47
	ภายในกลุ่ม	177	177.27	1.00	
	รวม	179	178.20		

* $p < .05$

a : Levene stat = 13.046 , $p < .05$

b : Levene stat = 49.538 , $p < .05$

c : Levene stat = 18.331 , $p < .05$

จากตารางที่ 3.11 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) ของคะแนนโน้ตส์ของความตายแยกตามองค์ประกอบของความตาย (Subcomponents of Death) ในเด็กอายุ 5 ปี 6 ปี และ 7 ปี พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนโน้ตส์ของความตายแยกตามองค์ประกอบ ได้แก่ ความตายเกิดขึ้นกับทุกคน (Inevitability) ความตายเกิดขึ้นกับสิ่งมีชีวิตเท่านั้น (Applicability) ความตายเป็นสภาวะที่ถาวร (Irreversibility) ในแต่ละระดับอายุมีความแตกต่างกันอย่างน้อย 1 กลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และค่าเฉลี่ยคะแนนโน้ตส์ของความตายแยกตามองค์ประกอบของ เมื่อตายแล้วอวัยวะต่างๆในร่างกายจะหยุดทำงาน (Cessation) สิ่งที่เป็นสาเหตุของการตาย ซึ่งทำให้มีการหยุดทำงานของอวัยวะต่างๆในร่างกาย (Causality) ในระดับอายุ 5 ปี 6 ปี และ 7 ปี ไม่มีความแตกต่างกันของค่าเฉลี่ยคะแนนโน้ตส์ของความตายแยกตามองค์ประกอบ ดังนั้นเพื่อให้ทราบว่าจะคะแนนโน้ตส์ของความตายในองค์ประกอบของ Inevitability Applicability Irreversibility ในระดับอายุใดบ้างที่มีความแตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงได้ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีการของ Dunnett T3 ดังแสดงในตารางที่ 3.12

ตารางที่ 3.12 แสดงผลวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Multiple Comparisons) ของค่าเฉลี่ยคะแนนโน้ตส์ความตายแยกตามองค์ประกอบของความตาย ในแต่ละระดับอายุด้วยวิธีการของ Dunnett T3¹

	ระดับอายุ	อายุ 5 ปี	อายุ 6 ปี	อายุ 7 ปี
Inevitability	อายุ 5 ปี	$M = 2.92, SD = 1.18$	0.45	0.77*
	อายุ 6 ปี	$M = 3.37, SD = 1.01$		0.32
	อายุ 7 ปี	$M = 3.68, SD = 0.68$		
Applicability	อายุ 5 ปี	$M = 0.35, SD = 0.71$	0.62*	0.68*
	อายุ 6 ปี	$M = 0.97, SD = 1.01$		0.07
	อายุ 7 ปี	$M = 1.03, SD = 0.99$		
Irreversibility	อายุ 5 ปี	$M = 1.77, SD = 1.69$	1.07*	1.80*
	อายุ 6 ปี	$M = 2.83, SD = 1.70$		0.73*
	อายุ 7 ปี	$M = 3.57, SD = 1.11$		

* $p < .05$

¹ จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความแปรปรวนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงใช้การวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีของ Dunnett T3

จากตารางที่ 3.12 แสดงผลวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Multiple Comparisons) ของค่าเฉลี่ยคะแนนมโนทัศน์ความตายแยกตามองค์ประกอบของความตาย ในแต่ละระดับอายุด้วยวิธีการของ Dunnett T3 พบว่า

ค่าเฉลี่ยคะแนนมโนทัศน์ของความตายแยกตามองค์ประกอบ ด้านความตายเกิดขึ้นกับทุกคน (Inevitability) ของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละระดับอายุ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่าเด็กอายุ 7 ปี มีค่าเฉลี่ยคะแนนมโนทัศน์ของความตายตามองค์ประกอบของความตาย ด้าน Inevitability แตกต่างจากเด็กอายุ 5 ปี โดยในเด็กอายุ 7 ปีจะมีค่าเฉลี่ยคะแนนมโนทัศน์มากกว่าเด็กอายุ 5 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนมโนทัศน์ของความตายตามองค์ประกอบด้าน Inevitability ในเด็กอายุ 7 ปี และ 6 ปี รวมทั้งในเด็กอายุ 6 ปี และ 5 ปี พบว่า ไม่มีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนมโนทัศน์ความตายตามองค์ประกอบด้าน Inevitability ระหว่างกลุ่มเด็กดังกล่าว

ค่าเฉลี่ยคะแนนมโนทัศน์ของความตายตามองค์ประกอบ ด้านความตายเกิดขึ้นกับสิ่งมีชีวิตเท่านั้น (Applicability) ของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละระดับอายุมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 พบว่า เด็กอายุ 6 ปี มีค่าเฉลี่ยคะแนนมโนทัศน์ของความตายตามองค์ประกอบของความตาย ด้าน Applicability แตกต่างจากเด็กอายุ 5 ปี โดยในเด็กอายุ 6 ปีจะมีค่าเฉลี่ยคะแนนมโนทัศน์มากกว่าเด็กอายุ 5 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเด็กอายุ 7 ปีจะมีค่าเฉลี่ยคะแนนมโนทัศน์ของความตายแตกต่างจากเด็กอายุ 5 ปี โดยเด็กอายุ 7 ปีจะมีค่าเฉลี่ยคะแนนมโนทัศน์มากกว่าเด็กอายุ 5 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนมโนทัศน์ความตายตามองค์ประกอบด้าน Applicability ในเด็กอายุ 6 ปี และ 7 ปี พบว่า ไม่มีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนมโนทัศน์ระหว่างเด็กอายุ 6 ปี และ 7 ปี

ค่าเฉลี่ยคะแนนมโนทัศน์ของความตายตามองค์ประกอบ ด้านความตายเป็นสภาวะที่ถาวร (Irreversibility) ของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละระดับอายุมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 พบว่า เด็กอายุ 7 ปี มีค่าเฉลี่ยคะแนนมโนทัศน์ของความตายตามองค์ประกอบของความตาย ด้าน Irreversibility แตกต่างจากเด็กอายุ 6 ปี และ 5 ปี โดยเด็กอายุ 7 ปีจะมีค่าเฉลี่ยคะแนนมโนทัศน์มากกว่าเด็กอายุ 6 ปี และมีค่าเฉลี่ยคะแนนมโนทัศน์มากกว่าเด็กอายุ 5 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเด็กอายุ 6 ปีจะมีค่าเฉลี่ยคะแนนมโนทัศน์ของความตายแตกต่างจากเด็กอายุ 5 ปี โดยที่เด็กอายุ 6 ปีจะมีค่าเฉลี่ยคะแนนมโนทัศน์มากกว่าเด็กอายุ 5 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์

ตารางที่ 3.13 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ (Pearson Correlation) ของคะแนน โนทัศน์ของการมีชีวิตกับคะแนน โนทัศน์ของความตาย ($N=180$)

มโนทัศน์	การมีชีวิต	ความตาย
การมีชีวิต	1	.453**
ความตาย	.453**	1

** $p < .01$

จากตารางที่ 3.13 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ (Pearson Correlation) ของคะแนน โนทัศน์ของการมีชีวิตกับคะแนน โนทัศน์ของความตายของกลุ่มตัวอย่าง พบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .453, p < .01$) ของคะแนน โนทัศน์ของการมีชีวิตกับคะแนน โนทัศน์ของความตาย